

Prejudiciálne otázky

1. Aká je povaha právnych aktov Európskej komisie prijatých v rámci výkonu právomocí Komisie uvedených v nariadeniach 2052/88 ⁽¹⁾, 4253/1988 ⁽²⁾ a 4256/1988 ⁽³⁾ a presnejšie, majú tieto akty Komisie verejnoprávny charakter a vedú v každom prípade k meritórne správny sporom, najmä ak je predmetom exekúcie veci v držbe tretej osoby, ktorú nariadila Európska komisia, súkromnoprávna pohľadávka v prípade, že prvotný návrh na uspokojenie pohľadávky, na základe ktorého sa nútený výkon rozhodnutia realizuje, má pôvod vo verejnoprávnom vzťahu, ktorý vznikol na základe uvedených aktov Európskej komisie alebo ide o súkromnoprávne akty vedúce k súkromnoprávnym sporom?
2. S ohľadom na článok 299 ZFEÚ, podľa ktorého sa nútený výkon rozhodnutia aktov Európskej komisie, ukladajúcich peňažný záväzok osobám iným než sú členské štáty, riadi predpismi občianskeho práva procesného štátu, na území ktorého sa vykonáva, a so zreteľom na ustanovenie rovnakého článku, v zmysle ktorého sťažnosti na protiprávny spôsob výkonu rozhodnutia podliehajú právomoci vnútroštátnych súdov príslušnej krajiny, ako sa určuje právomoc vnútroštátnych súdov vo veciach sporov vyplývajúcich z danej exekúcie, keď podľa vnútroštátnej legislatívy ide o meritórne správne spory, t. j. v prípade, že predmetný vzťah má verejnoprávny charakter?
3. Určuje sa pasívna legitímácia dlžníka v prípade núteného výkonu rozhodnutia aktov Európskej komisie prijatých v rámci vykonávania nariadenia 2052/88, 4253/1988 a 4256/1988, ktoré ukladajú peňažný záväzok osobám iným než sú štáty, na základe vnútroštátneho práva alebo práva Spoločenstva?
4. V prípade, že povinným subjektom na plnenie peňažného záväzku vyplývajúceho z právneho aktu Európskej komisie prijatého v rámci vykonávania nariadení 2052/88, 4253/1988 a 4258/1988 je obecná spoločnosť, ktorá sa následne zrušila, [omissis] je obec, ktorá túto spoločnosť vlastní, v zmysle nariadení uvedených vyššie zodpovedná za splnenie predmetného peňažného záväzku voči Európskej komisii?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 185, 15.7.1988, s. 9.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 374, 31.12.1988, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 374, 31.12.1988, s. 25.

Odvolanie podané 19. apríla 2016: GFKL Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) zo 4. februára 2016 vo veci T-620/11, GFKL Financial Services AG/Európska komisia

(Vec C-219/16 P)

(2016/C 222/10)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: GFKL Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG (v zastúpení: Dr. M. Schweda, J. Eggers, Dr. M. Knebelsberger, Dr. F. Loose, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Spolková republika Nemecko

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

1. Zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie (deviatej komory) zo 4. februára 2016 vo veci T-620/11 v rozsahu, v akom sa žaloba zamieta ako neopodstatnená a

zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 26. januára 2011 o štátnej pomoci Nemecka C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) Zákon o dani z príjmov právnických osôb (KStG), systém prevodu daňových strát („Sanierungsklausel ⁽¹⁾“), K(2011) 275;

2. Podporne zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie (deviatej komory) zo 4. februára 2016 vo veci T-620/11 v rozsahu, v akom sa žaloba zamieta ako neopodstatnená a vrátil vec Všeobecnému súdu
3. Uložil odporčkyni povinnosť nahradiť trovy konania

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Navrhovateľka vo svojom odvolaní spochybňuje kvalifikáciu klauzuly o reštrukturalizácii podľa článku 8c) ods. 1 písm. a) zákona o dani z príjmov právnických osôb (KStG), ako selektívnej pomoci.

Na podporu svojho odvolania uvádza dva odvolacie dôvody.

Prvý odvolací dôvod: porušenie článku 107 ods. 1 ZFEÚ

Klauzula o reštrukturalizácii nie je selektívnym opatrením pomoci, a teda pomocou v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

- Všeobecný súd nesprávne vychádzal z toho, že ustanovenie o výnimke uvedené v článku 8c) ods. 1 zákona o dani z príjmov právnických osôb, podľa ktorého v určitých prípadoch nadobudnutím podielu dochádza k zániku nevyužitých strát, je súčasťou referenčného rámca. Toto ustanovenie však v skutočnosti predstavuje výnimku z referenčného rámca. Referenčný rámec vo všeobecnosti umožňuje vykazovanie strát v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach.
- Klauzula o reštrukturalizácii má okrem toho všeobecnú povahu, pretože neposkytuje žiadnu selektívnu výhodu. Medzi podnikmi v ťažkostiach, na ktoré sa klauzula o reštrukturalizácii vzťahuje a ďalšími podnikmi, predovšetkým hospodársky zdravými podnikmi, existuje významný rozdiel, a preto tieto dve skupiny podnikov nie sú v porovnateľnej situácii. Všeobecný súd okrem toho v rámci posúdenia rovnakého zaobchádzania vychádzal z čisto hypotetickej situácie, ale v praxi nemožno nájsť skupinu, na ktorú Všeobecný súd odkazuje ako na referenčnú.
- Klauzula o reštrukturalizácii ďalej neuprednostňuje „určité podniky alebo odvetvia“. Klauzula o reštrukturalizácii sa môže vzťahovať na všetky podniky a automaticky nevyklučuje žiadnu skupinu podnikov. Táto klauzula sa neviaže na „špecifickú povahu“ podniku, ale na hospodársku operáciu, teda nadobudnutie na účely reštrukturalizácie.
- Klauzulu o reštrukturalizácii možno okrem toho odôvodniť povahou a všeobecnými cieľmi nemeckého daňového systému. Prispieva k realizácii základných zásad nemeckého práva, ktoré sa týkajú daní z príjmov právnických osôb, akou je zásada prevodu strát a zásada zdanenia podľa schopnosti uniesť daňovú záťaž, ako aj k realizácii všeobecného daňového cieľa, akým je zabezpečenie udržateľných verejných príjmov.

Druhý odvolací dôvod: porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery

Rozsudok Všeobecného súdu je v rozpore so zásadou ochrany legitímnej dôvery, ktorá je zakotvená v práve Únie. Údajná povaha štátnej pomoci, ktorú má klauzula o reštrukturalizácii, totiž nebola jednoznačná ani pre odborníka s vynaložením mimoriadnej starostlivosti. Komisia nikdy nespochybňovala podobné pravidlá v Nemecku, ani v iných členských štátoch EÚ, z dôvodu porušenia právnych predpisov o štátnej pomoci.

(¹) Ú. v. EÚ L 235, s. 26.

Odvolanie podané 2. mája 2016: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 19. februára 2016 vo veci T-53/14, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Komisia

(Vec C-250/16 P)

(2016/C 222/11)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (v zastúpení: M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)